

Kl. 13:08

Kl. 13:11

Som sagt indeholder aftalen forbedringer, der kan ske uden lovændringer. Jeg kunne sådan set have gjort det på egen hånd; det er ikke noget, jeg behøver at gå i Folketinget med. Men det er nu engang sådan, at man plejer at inddrage forligspartiet og høre dets opfattelse – det var altså Dansk Folkeparti – derfor aftalen.

Jeg håber, at de vilkårsforbedringer, der nu gennemføres, kan gøre dagligdagen nemmere for de familier, der har det sværest. De får mulighed for at bo uden for centrene, og undervisningstilbud til børnene og de unge styrkes. Men jeg vil godt understrege, at disse vilkårsforbedringer kun er et lille hjørne af de mange udlændingepolitiske emner, der er på regeringens dagsorden.

På det lange sigt ønsker regeringen, som det fremgår af regeringsgrundlaget, at se på, om vi kan hente ideer fra andre lande til eventuel ændring af rammerne for asylpolitikken og forholdene for asylsøgerne her i landet. Regeringen er ved at nedsætte et ekspertudvalg, der skal kortlægge andre landes asylregler. Udvalget skal vurdere forskelle i modtageforholdene for asylsøgerne samt mulighederne for at oprette modtagecentre i flygtningenes nærområder og en lang række andre ting, vi vil se på, hvis det er muligt at sammenligne mellem landene. Det er klart, at når den rapport foreligger, vil partierne blive inddraget i det videre arbejde.

Regeringen vil også styrke samarbejdet mellem asylcentre og kommunerne om traumatiserede asylsøgere. Der skal i større omfang tilbydes systematisk psykologundersøgelse af børn i udsatte familier og af udsatte voksne på et tidligt tidspunkt i asylforløbet.

Endelig agter jeg naturligvis at invitere alle partier til drøftelse af visumplaner og jobplan og de andre større opgaver, som er på dagsordenen, og som vil komme på dagsordenen. Jeg vil dermed også afprøve partierne, om de nu rent faktisk ønsker at være med til at skabe nogle konstruktive løsninger. Det håber jeg man vil, og det ser jeg frem til i et godt samarbejde.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak til integrationsministeren for besvarelsen.

Vi går over til den egentlige forhandling, og det er hr. Morten Østergaard som ordfører for forespørgerne.

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil ikke bruge meget tid på at konstatere, at regeringen dårlig havde fået de sidste stemmetal at vide, før man systematisk begyndte at omgå statsministerens løfter om en hurtig løsning, som et bredt flertal skal stå bag.

Statsministerens desperate forsøg på at manipulere sig ud af denne kendsgerning ændrer intet. Der blev ingen bred aftale. Det er skamtidigt, for var den blevet bred, var den blevet bedre, for ingen andre partier vil lægge navn til en så utilstrækkelig og uanstændig aftale.

Hvorfor er det, vi er så oprørte? Det er, fordi regeringen og Dansk Folkeparti med fuldt overlæg har besluttet at forvolde skade på endnu flere afviste asylansøgere og deres børn. Lad mig trække nogle fakta frem fra de høringssvar, som vi har fået fra nær og fjern, og som jeg takker for. Vi ved, at Røde Kors-centre er egnet til højst 12 måneders ophold. Faktum er, at svensk forskning viser, at børn lider skade efter blot 1 år under usikre eksistensforhold i asylcentre, samt at lidelserne er kroniske efter 2 år i den tilstand. Faktum er også, at de nyeste forskningsresultater om danske asylbørn viser, at omkring en tredjedel af de 4-16-årige børn har tegn på psykisk lidelse. Vi ved også, at den eksisterende forskning om udvikling af psykiske problemer blandt asylbørnene fjerner ethvert sundhedsfagligt belæg for valg af en tidsgrænse på 3 år efter endeligt afslag som kriterium for udflytning. Heller ikke udvælgelsen af børn fra specielle lande er på nogen måde motiveret af forskelle i sygdomsbehandling.

Jeg spørger mig selv, hvilken smag mine kolleger fra Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative havde i munden, da de på deres gruppemøder godkendte den aftale, som helt åbenlyst er opskriften på ulykke, sygdom og mistriksel for asylansøgere og deres børn. Vil man virkelig være det bekendt?

Faktum er jo også, at selv Dansk Røde Kors, som skal administrere systemet, mener, at 3 til 4 år er for lang tid. Man må spørge sig selv, hvorfor de ikke siger fra i stedet for beredvilligt at legitimere alt, hvad regeringen finder på.

Radikale Venstres forslag til et alternativ er velkendt: Alle børn skal i folkeskole, det er frivilligt, om man vil opholde sig i et center, psykologbistand til alle familier og adgang til arbejde